

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ו תשכ"ח מפי זרעו

ספר
זוהר התיקונים
חלק ט'

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 112

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

ספר זוהר התיקונים תיקון מ"ג

מהתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

ספר מצדיקי הרבים

חלק ב'

אותן המתכנשין ביה ללמוד אותו (הגר"א)
גודל זכות מזכי הרבים המתעסקים בלימוד והפצת זוהר הקדוש
"כוכבי אור"
מוסרי ולומדי השיעורים בזהר הקדוש, ומזכי הרבים בהפצת
הזוהר הקדוש ומפרשיו

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים, 052-7651911
בנשיאות כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א
לכבוד יומא דהילולא של המקבל האלוקי צדיק יסוד עולם מלאך
ה' צבקות הרי"ח הטוב מרן רבי יוסף חיים מבגדאד זיע"א, י"ג
אלול תשע"ב (ק"ג שנה [103] לפטירתו, תרס"ט-תשע"ב)

הקדמה

כידוע מאמר חז"ל כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו (אבות פ"ה מ"ח) ועליהם נאמר (דניאל יב, א) ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד.

וביותר אמר הרשב"י הקדוש על העוסקים בלימוד הזוהר הקדוש ומוסרי השיעורים שעל דם מתקיים העולם וכל ההשפעות והטובות שיש בכל העולם בא על ידם.

ועוד שאין אורם כבה לעולם, וכמובא בהקדמת התיקונים דף י"ז עמוד א', וזה לשונו: "ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין ככוכבים לעולם ועד דלא אחשיך נהורא דילהון לעולם ולעלמי עלמין".

וביאר הגר"א ז"ל: ומצדיקי הרבים - רצונו לומר, אותן המתכנשין ביה ללמוד אותו עכ"ל. ובבאר לחי רואי ביאר: רצונו לומר שמזכים רבים שמגלה להם חכמת הקבלה ויוכלו ללמוד סתרי תורה בספר הזוהר עכ"ל.

וכידוע מה שפסק הכף החיים (סופר) ז"ל, שהלומד בספר הזוהר הקדוש, גם בלא להבין נחשב לו כלימוד הקבלה וסתרי תורה.

ובביאור מתוק מדבש ביאר: ומצדיקי הרבים - היינו שמזכה רבים שילמדו בספר הזוהר. מכל זה רואים איך הלומדים והמעשים אחרים שילמדו - הם בבחינת כוכבים שמאירים לעולם ועד, וזכותן לנצח נצחים.

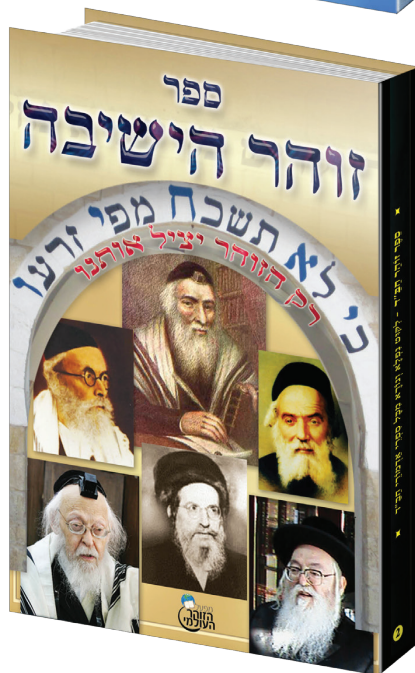
ובאמת ידוע שכל העוסק בלימוד הזוהר הקדוש, שורשו מאימא עילאה דלית שום פגם ואחיזה לסטרא אחרא בה.

ולכן כאשר האימא חופף על הבנים, הם אלו מארי קבלה - וכמובא לעיל שכל הלומד בזוהר הקדוש, הגם שאינו מבין נחשב מארי קבלה - ממילא מרבה רחמים ושלום בעולם, ומרבה הדעת - ובזה תבוא הגאולה בב"א ברחמים (מהרח"ו ורמח"ל ועוד).

ובודאי שכל הצדיקים ונשמת משיח מודים להם ומכירים להם טובה על שטיהרו אור העולם ומצילים את כולם מפורעניות קשות רח"ל.

וכשתבוא הגאולה בב"א יהיו מהראשונים המקבלים פני משיח.

על כן כל אחד לא יאחר את הרכבת, ויזדרז להחיש הגאולה ברחמים.

23418

הוצאת הוצאת לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ט

הוצאת
הוצאת
הוצאת

ספר
יפה שעה

אדם מלא חכמה וזו חלק האדם שנגזר משם
האלקים קודם יאמר לו קודם ראשונה חזק
עניו עניו רב תכל סוף רשע יע"ה וזמר חכמה
אלמים היתה נחמה אחר
אשרי אלוה המאיר לעולם כולו בכבודו מאיר ונא
עניו כל ישראל נבחרים ועלם לו אדרת
הקדושות וזמר ירו לו עם צעקתם ספרת רכישותא דברי
אלמים חיים שללו תורה חתומים נחמה מש הנבחרים יקר
הפארת גולתו

אשרי
שמחם יודיע להלן חלק דברי נעים ורו
מרה ש"ר בטלות חזק יקרות בזמנו של עולם
חכמת אדם חזק נחירו דעיינו זמר לו שרינו וקרניו
תקפתם הראש כל אדם מרנה דרננא פוקרתי וע"ה
אשר יאמר משנה'ו

אשרי
חמישי מחשך בזמנו כד"ר עשרם דברו של
מר בשקישותו זמר ויולתים אמרם מרעם
דנה לא מחכמה דאיתו כי מלאכי בני נח עם הלום כי
מכיר אמי מעט ערכו דמלות דעתי אך ורך מק שוח
קל משכין סיפת דקלי"ם אחת דתו

אשרי
יוסני משכין אמרו חלק חכמתי כחמי'סות
לניו גילי סני דרתי רני רב מעשורי'
מילי דרתי כי כונה חלקי מכל עמלי

יפה שעה נביא עמי הוא שבחם לי עומר שרת
ולכן שלום ג"ר יודיה הכהן
נשם חמלאכה בעלמי דקאי שח שנת סתק"ב לזכרים
חחת משעת ארוניו חמלך פולטן חממור י"ב והמל"ח
דעום חתם סהלם זכולו כמז"ר יוסף מולכו נר"ו

בעיה פתחו לו שער צדק אבוא כם אורה יה
קווקייתי המרהה תשמענהאזני יירושלים כסא
ה אל ההרים אשאעניני יבוא עזרי מעם ה

ספר כסא מלך

פירוש על תיקוני הרשבי לשון הזהב מסודר משוך
וטויו בפלך מנות הארמי רודה דבישו יבוא נופת
על שפתי מלך :

אלה הדברים פירושם יקרים נחמרים ונבחרים כמקום
וברורים באור חיים באורים ונחמה הקנין מהירים
נבחרים נבחרים מפסד קדוש נחמרים ונילו נלנע חורים
לום חלקים קדוש חזק אשר יק מים על ידו חלבו
הרב הספרים רבינו הגדול הר"ר רבן דמלוי קבלה נחמה דרי
לחממיו נבחרים דמחוי וסניו רום חלבו חתה עליו
ונכרך חת יתהו נלקק כלל ממלכו'ו דברי רבינו הקדוש נלם חלבו
ויס ונילם חת שמלמ'ו רבו חלבו שלמדו סודס וסודס
וכו חתנכמו קבלה ונחמ'ם חים על דגלו בחחוח לכל ספק נחמיו לו
כי סת חתיה לו נחמלו ונדרלו אשרי כעס נחמ'ו לו

יאלו באים חתיה כי כבן חיים סודס נבחר נחמה כל חתיה ויבוא יסוד
כעס סודס חלבו סודס יקתי'ו ונבחר סודס חתיה ויבוא יסוד

כיו חדר לרבר הו ולחותרו
יבוא נחמה וזהב לתשקתו

הנ חתוליות הספר כנסת חמיו ספר כנס בתקנת הרב החנני
בספה יפה ונחמה חמרה קנולו לניוק כנסים נחמלות וכסולת
ח"ס חתם סהלם חיוני חמיוני החקולל חלקי כל ספר'ר
שלום כוונתו כנ"ו יאיר לנע

נדרים והוגה

בסיון וסנחה רכס ע"י חתקיס זרין ונחמ'ר בלסנה
וחיכס חיקנו ככל מדס סוכס
הר"י ליב בן כהר"י מישה זוכמנשי יזו

באמשטרדם

שנת שמו'ר תת"ר ית"ר ארית לל"ם סל"ס לזירה לכ"ק

הוצאת הוצאת לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ט

ספר תיקוני זהר

לפי נוסח קדמון מהד' אמשטרדם (שנת תע"ט, 1719)
עם ביאור הגר"א שכתב קונטרס אחר כך למהדורה ההיא
ובו הגיה והעיר על כמה וכמה שינויי גירסא בספר תקוני זהר
לפי נוסח קדמון עוד יותר של תקוני זהר, שהיה בידיו
ושילבנו את דברי הגר"א בתוך הטקסט, כדי להקל על המעיין.
כדי להקל על המעיין רשמנו מספרי הדפים בדפ"א (דפוס אמשטרדם),
שציינו אליהם בסוגריים עגולים בראש כל עמוד שבספר במהדורה עם ביאור
הגר"א, שנת תרכ"ז (מהד' צילום, שנת תשל"ט)
וכן הוספנו כאן לציין מספרי העמודים שבמהדורות וילנא (עם ביאור הגר"א) וכך
הסימן (יולנא, דף) כדי שהלומד יוכל מיד לראות וללמוד דברי הגר"א על דברי
תקוני זהר שאנו מביאים
וכן ערכנו לוח השוואה לדפי ספרי המפרשים לספר זה
דמ"ק, ניצוצי זהר (של הרב ראובן מרגליות), באר לחי רואי (הרב צבי ספירא)
והוספנו בסוף הספר מפתחות עניינים ל"תקוני זהר"
ומפתחות עניינים לביאורי הגר"א על הספר הג"ל

בעזרי' המלמד לאדם דעת
הוכן לדפוס ע"י משה צוריאל

בני ברק
שנת תש"ע

א"י ין - ר ו אָ ה" ע ל "ה ז ו ה ר" א"י ין 1234567

הערות ופראי-מקומות למקבילות בגולה ובנסחר

להרב אליעזר הרכבי [טופר] ז"ל

אב"ד זאטלאוו הסמוכה לסינסק א"י ין החכמה 1234567

מחבר "באָר אליעזר" (ורשה, תרל"ד) א"י ין 1234567
א"י ין החכמה 1234567

ע ל "ת י ק ר נ י ה ז ו ה ר"

התקין מכתב-יז והביא לדפוס והוסיף תולדות-המחבר א"י ין החכמה 1234567

ופרשת-גילגול כתה"י לידו

הרב ד"ר צבי ה"ג ה ר כ ב י בירוּשלים

ה ר צ א ת - ה כ פ ר י מ ה א ר ז - י ש ר א ל י ת

ירוּשלים השלמה . ת"ד 7031 . התשל"ב

- עט א 4** — ל"ו בחושבנא סליק תלתין ושית. ועי' סוכה ד' מ"ה ב' וב"ר פמ"ט, וחולין צ"ב א', וירושלמי ע"ז רפ"ב ותנחומא וירא ס"ס י"ג מקץ ס"ו ושוי"ט ס"ה זזה"ק וירא ד' ק"ה ב' ובהשמטות שם סי' י"ז.
- שם שם 13** — ודא אור הנר דאיהי אוריחא. עי' זזה"ק פ' אמור ד' צ"ה א' וע"ב.
- שם שם 41** — לעולם לא חזא חמא פנימותא דסהרא, ר"ה ד' כ"ג ב'.
- עט ב 3** — דאתכסיא, ר"ה ד' ח' סע"א זזה"ק וירא ד' קי"ד ב' אמור ד' ק' ב' ולקמן תנ"ה ד' קכ"ה ב'.
- שם שם 32** — ודוד בגין דא תקין מנא (ס) בתמני' נימין. עי' ערכין ספ"ב ד' י"ג ב' ותנחומא פ' בהעלותך ר"ס ז' וברבה שם סי' ח' ובשוי"ט סי' פ"א בד"א שאו זמרה כ"י.
- פ ב 15** — מרה חרבא דיליה. עי' ע"ז ד' כ' ב' זזה"ק פ' וירא קי"ד א' וש"נ ועי' תיקונים שבסופו ת"ג ד' קפ"ה ב'.
- שם שם 20** — דאמרין הב חייבין לגיהנס. עי' שם י"ז א' ובסופו ח"ג קפ"ה ב' ותכ"א ד' צ"ב א'.
- שם שם 25** — ואיהי שחוק הכסיל. עי' ע"ז ד' ע"ז ב' ובתיקונים בסופו ח"ג ד' קפ"ה ב'.
- שם שם 29** — מתני' צדיק ממנו בולע. ברכות ד' ז' ב' ועי' בסופו ח"ג ד' קפ"ה ב'.
- שם שם 34** — אלין עשו וישמעאל. עי' ת"ז ל"ט א' ומש"ש.
- פא א 5** — עביר' מכבה מצוה. סוטה ד' כ"א א'.
- שם שם 27** — אפילו נחש כרוך על עקבו. עי' תח"י ד' ג"ט א' וש"נ.
- שם ב 15** — דהוו בספינה דיונה. כדאי' בסדר"א פ"י ותנחומא פ' ויקרא ס"ס ח'.
- שם שם 34** — ואס אברין דגופא דאינין מארי ספינה. ועי' זזה"ק פ' ויקהל ד' קצ"ט א'.
- כב א 15** — כנשר יעיר קנו דא ירושלים. עי' ב' בהקדמה ד"ו ב', ולקמן ד' פ"ג סע"ב.
- שם שם 17** — ובגינה מברכין בהון. ועי' זזה"ק בראשית ד' מ"ח א' ויקהל ד' ר"ה א' ועי' תשובת הגאונים שערי תשובה סי' פ' וטור א"ח סי' רס"ו.
- שם שם 27** — דאוקמוהי בכל אתר דגלו ישראל. עי' מגילה ד' כ"ט א' וירא ק"כ ב' וש"נ בארוכה.
- שם שם 36** — וטחול איהו שחוק הכסיל. עי' ע"ז ד' ע"ז ב' וש"נ.
- פכ ב 18** — דיפקון ישראל מן גלוחא בדאגה. עי' שילהי סוטה ד' מ"ט ב' חלק צ"ז א' וזהר איכה קי"ב ב'.
- פג א 21** — מאינון עמי הארץ דדמיין לבעידן. עי' שילהי תמ"ה ותמ"ז ד' קכ"ג ב' זזה"ק בראשית ד' כ"ח א' ובהשמטות שם רס"י ה' וש"נ ולקמן ד' פ"ח ב'.
- שם ב 31** — זלא בעי רחמיה על דריה. עי' ל' תס"ט ד' קנ"ו ב' זזה"ק נח ס"ז ב' וירא ד' ק"ו א' וע"ש השמטות סי' י"ב וש"נ.
- שם שם 40** — מאן בנוי ירושלם בנא (לשכ"נתא). עי' בהקדמה ד"ו ב' ולקמן ד' פ"ז ב'.
- שם שם 47** — למטה לחצרה ב' — דף ס"ו ע"ב. ד' ס"ז ב'.

זת השער לה צדיקים יבואו בו

עב"י עש"ו
ספ"ר

תיקוני הזהר

שחבר הזנא האלרי רבי שמעון בן יוחאי זיע"א

אשרי אדם שומע לו לשקד על דלחותיו יום יום

ועתה לכות את פירוש יען לא נמצא אחד אשר הלויים
נמדינה קמחי אני לפתוח להניחו אל הדפוס חזק מעט
עם אהיות הדעות ובהנהגה בעין מרת כאשר עיניכם
חחילה מישרים

נטעו ה' במצותיך חיינו לפ"ק

תחת ממשלת ארצנו המלך סולטן בוסטאנא ירום הדר
ותכשא מלכותו אמן

חלקק מחוקק ה"ה החבס. הקעולטבעה"ר יצחק נבר אצרכס קאיינעלד ה"ו

תקונא ארבעין וחריץ

מקום רמניק יק"ק • נחשנא • כנוכא דא • י' ק' • ה"ה כ"ה כ"ה • ד' ל' •
 פליק כלל קפ"ו כחשנן מקום • וניה פק"ו פליגה וניה קפ"ו חנומי עלא דמא •
 נהאי שמה דהיה יק"ק כר"ך לאתכשא דרגין דיהודא ולאכללא גיה עשר ספירין כחשנא
 דא יו"ד ק"א וא"ו ק"א דהיכין עשר ספירות בלימה יק"ק (1) מקום ליו"ד ק"א וא"ו ק"א
 דהיה סתים ועלם ונ"ד אתקרי עולם עלם דכר"ך לאעלמא ליה מכויל עמא • דהיה
 עלם ושכיחא בעלמא דה"ד ובעלמא מעיני כל חי • לאו ספירה דלית חמין יק"ק יו"ד
 קא ואו הא וסכי כר"ך לאתכשא כלל ניה בכל אחר דכל שמהן אינן כנויין ליה ושבייתיה
 איה יק"ק • איה כלילא מארבע אהון ולא אתקרי איהו מקום לא נה מקום אחר נדחי
 איהו לא אתקרי אדם (כ"א אחר) לא נה כנוכא דאדם דלתחא דר"א נדויקיה דהמר ניה
 וזכר ונקבה נראים ויחד אתם ויקרא: את שם אדם • ועוד כי אחד קראתי כנוכא
 דעשר ספירות ואינן א' כתר עלאה ח' המזל ספירן מהמה עד צייק ד'
 מלכותא קדישא עלה דהמר למען יאריך ימים על ממלכתו ואם ח"ו פתח גריג
 מעשר ליהודא נה אסתלק קולא מן ד' מן אחר ואסתארת ינשה ור"א דמלא
 יק"ו - המים מתחת השמים דהיה חחת השמים דהיה קב"ה דהמר ניה • והנה מלכים ה'
 תשמע השמים דנוכא איה החוח בעלם והבי כל מאן דפגיש אות נרית נהאי
 וטסה דהיה יהודא חריק לה נהאר אחר גרם לב למהי ינשה מעשריה דאסתלק
 כנישו ויהודא מינה ואסתארת איה ינשה ור"א גרים חר"ן עלמא ומיד אהמר ונכר
 נכר ונש דהיה נכר דנסיק מעדן דאסקי ליה לבן דהיה אגריהא שבע"ס דהיה מחשקא
 מאורייתא דנכתב דכלילא ג'ן סדרים דאורייתא :

תקונא ארבעין וחלת ליום ב"ך

נראשית תמן (2) אה"ר יב"ס • ור"א איהו תשרי יחרי יבש • נההוא ומנא
 דהיה יבש ואיהי ינשה • כוהין ננין לתחא ביהודא • ואמרין שמע
 ישרא ואין קול ואין עונה • ה"ד"ו א"ו יקראונו ולא אענה והכי מאן דגרים דאסתלק
 קבלה וחכמתא מאורייתא דבע"ס ומאורייתא דנכתב • וגרם דלא ישתדלון נהון •
 ואמרין דלא אית לא פטע נאורייתא ותלמודא • נודא כ"א הוא יסלק כנישו
 מההוא נהרי ומיהוא גן • ווי ליה עב ליה דלא אחברי בעלמא • ולא קליפן סשיא
 אורייתא דנכתב מאורייתא דבע"ס • דאחשג ליה פלא אחר עלמא לחיה וכהו •
 גרים עביותא בעלמא ואורך גלותא • וימר לקים חרשא הארץ דסא וכ"ה • א"ר
 אגור אגא • הא קרא ליה ינשה מאן תדשא הארץ • א"ל גרי ככי אוליף תיתחא
 לכל כני עלמא • דאם נר נש יחזור • כתיבתא כחית לה כנישו דאסתלק ומה דהוש
 ינשה קרא לה ארץ • ונאר דהיה חר"ן ינש • קרא ליה מקה המים ימים • ה"ד
 ויקרא לקים לינשה ארץ ולמקה סתים קרא ימים • נההוא ומנא דאתקרי ארץ •
 מה כתיב ניה • וימר לקים חרשא הארץ • לאפקא זרעין ואנין דאינן נשמתין
 א"ך א 2 21 כל
 (1) נראה שהמלוי גדול מן הפשוט (2) מה"מ"ק כתנן המן אר"ת יב"ס וארת לטן נאר
 כמו אורייתא דלא גס תא"ר יב"ס נסוד ויהי יוטף יפה תא"ר ;
 (1) ימ"ן

תקונא ארבעין וארבע

כל חד לזניהו • אין נשמתין דחמורו מכורבי יקריה • ואין רוחין דחמורו ממלאכי
 אין נשמתין דחמורו מאופנים • כל חד אפיק לזניהו לכל חד כדקא יאזח • עץ פרי דא
 ח"ח • עושה פרי דא בת זוגיה לכל חד כדקא יאזח (כל חד אפיק לזניהו) • ועוד עץ
 פרי דא עמודא דמזעיהא • עושה פרי דא כדקא • אשך זרעו נו על הארץ דא שכינתא
 דכל זרעין אחבלילן נה • והבא פקודא דפריה ורביה • למעבד ארין חרעין סה"ד לז
 חיה נראה לשנת יצרה • אמון דחמגל מפריה ורביה כלא אחר ליהיא ארין יצעה ומנע
 גרבאן מינה כל חד לפוס דרביה מאן רפגים לחתא פגים לעילא • לחתא
 דחמור נשמתיה :

תקונא ארבעין וארבע

בראשית חמן חר"י חמו"ט ועליהו אחר חמור ייאמר לקים יהי מארת צדיק
 השמים • (1) מארת כתיב חסר ו' מא אוריתא דנכתב מאי מארת
 דא אוריתא דנפ"פ ואע"ז דאקמוה מארת חסר דא לילית ע' ענפין לאוריתא זצ"ן דא
 מארת נהאי אחר סהיא דחמור נה"כ כי נר מזה ותורה אור עמודא דמזעיהא ועליהו
 אחר אה המאור גדול לממשלת היום וא' המאור הקטן לממשלת הלילה הכלל פקודא
 למעבד כדקא • את המאור גדול חז"ל דעתיירין • ואת המאור הקטן רז"ל דמלאכלין •
 וכמה דסיחא לזיה מן שמשא ולא איה' לה נהורא לא ממה דיהיב לה שמשא • סה"ד
 (2) שכינתא אחרת לזו עליהי פודע • דהכי צריך נ"ל למהי מלוה למסכא • וכטונא
 דא לווין ככיא ומולי דא מן דא • ומלאכיא דא מן דא ורז"ל דמלא ומקבלין דין מן דין
 והכי לווה שכינתא דהיא סיהרא קדישא מקב"ה ומקבלת מניה דאחמור ניה"כ כי שמש ומגן
 ז' לקים והכי הוה מקבל. יהושע מן משה כמה דאוקמוהו פני משה בפני חמה וצבי האש
 בפני בנה • והכי הוה כל נביאיא קדם משה כגון סיהרא וככיא קדם שמשא דלח איה'
 לון סהרא לא משמשא :

תקונא ארבעין וחמשה ליום כ"ג

בראשית גרא לקים • א"ל ס"ס • ימא דאוריתא • תעליה אחר חמור ויאמר
 לקים ישראל ואמיה שרן נפש חיה ועוף יעוסף על הארץ יאכלו פקודא
 למלעי באוריתא דאחמור נה"כ סה"ל כל כמה לכו למים ואין דעסקין באוריתא ירחין נפש
 חיה משכינתא ה"ד יאכלו המים שרן נפש חיה יעוף יעוסף דא חז"ל דאחמור ניה
 כי עוף השמים יוליד את הקול ונעל כנפים יתר דבר • והוא איהו יקוק עמודא
 דמזעיהא לקבליה מטטורין דשמיא כשם רביה • וישא לעופא ר' גופא דילית •
 ה"ה חרי גדסוי דנהן פרח לעילא ונחית לחתא ואין חרין בלשון אינך חרין בגליט
 ה"ה דנהן אחר • והחיות רז"ל ושוב • דאינו י"ו • הנל סליק נ"י • הנל נחית
 ב' • כהנל דנפיק מפימא דכנשן • והכי ימא סליק ונחית בגלגלי רביס ושניס
 ונען
 (2) ימין זה גזרם ליה כי מארות מלא מירמוז על כ' תוחית מארת חסר מירמוז על תורה
 טבע"פ כיון סהיא חסר מתורה טכתי"ס אחיהו לילית (2) ימין עיין דף ל"ח ע"א ותמן
 הסוד שלא חסא נעילת דלח נפני לווים ועיין מה שכתבתי שם :

פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה:

ספר

תקוני הזהר

שחבר התנא האקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

אשר נלה סודו שבעים פנים לתורה פנים המאירים כמלה בראשית
הוקבעו בדפוס פעמים רבות והן היום יצא לאור כתיספת נוסף באותיות
גדולות ומבחיכות.

ועוד חיבה יתירה פירוש נפלא קב ונקי תנקרא בשם

בניהו

סאת תרה"ג הגאון האדיר המפורסם ככל קצוי ארץ אשר כל רו לא
אנים ליה וכל סתום לא עמסוהו כי סלאך ה' עבאות הוא
כסדור"ר יוסף תיים יצ"ו בכטהר"ד אליהו בכטהר"ד משה תיים וצ"ל
ע"י המשתרלים והמז"ל האחים מ' ישראל וס' נתנאל
וס' בנימין שאולוף יצ"ו

כרך שני

תוכנ"א

ירושלם

פעה"ג

שנה תרס"ג

ע"י חגיית בן-ציון סדכי חזן יצ"ו

אשרי אדם שאמע לי לשקוד

בדפוס הרי"ן לעווי ושותפיו הי"א

1234567 תח"ח

תחנתא

תחנתא

תחנתא

תחנתא

יחודא. וזריק לה באתר אחרא. גרם לה למחוי יבשה מסטריה
 דאסתלק נביעו ויחודא מינה ואשתארת איחי יבשה. ודא גרים חרבי
 עלמא. וסיד אתמר ונהר יחרב ויבש דאיהו נהר דנפיק מעדן דאשקן
 ליה לגן דאיהו אורייתא שבע"פ דאיהו מתשקיא מאורייתא דבכתב
 דכרילא גין סדרים דאורייתא:

תקונא ארבעין ותלת ליום כ"ב.

בראשית תמן את"ר יב"ש. ודא איהו ונהר יחרב ויבש. ביהווא
 זמנא דאיהו יבש ואיחי יבשה. צווחין בגין לתתא ביהווא.
 ואמרין שמע ישראל ואין קול ואין עונה. הה"ד אז יקראונני ודא
 אענה והכי מאן דגרים דאסתלק קבלה וחכמתא מאורייתא דבע"פ
 ומאורייתא דבכתב. וגרים דלא ישתדלון בהון. ואמרין דלא אית אלא
 פשט באורייתא ובתלמודא. בודאי פאלו הוא יסלק נביעו מתהוא
 נהר ומהווא גן. ווי ליה טב ליה דלא אתפרי בעלמא. ודא יזריק
 ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה. דאתחשב ליה פאלו
 אחור עלמא לתדו ובהו. וגרים ענייתא בעלמא ואורך גלותא. ויאמר
 אלקים תדשא הארץ דשא וכו'. אמר ר' אלעזר אבא. והא קרא ליה
 יבשה מאן תדשא הארץ. א"ל ברי הכי אורייתא תיזכתא לכל בני עלמא.
 דאם בר נש יחזור בתיזכתא. נחית לה נביעו דאסתלק ומת
 דהוה יבשה קרא ליה ארץ. ונהר דהוה חרב ויבש. קרא ליה מקנה
 הפים וימים. הה"ד ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקנה הפים קרא
 ימים. ביהווא זמנא דאתקרי ארץ. מה פתיב ביה. ויאמר אלקים
 תדשא הארץ. לאפקא זרעין ואיבין דאינון נשמתין כל חד לזנייהו.
 אליון נשמתין דאתגזרו סבורטי ימריה. ואליון רוחין דאתגזרו ממלאכים
 ואדון נפשין דאתגזרו מאופנים. כל חד לזנייהו לכל חד בדיקא

חזק בעלה שנקרא שמים כסוד וזריק על שלחן יבא כמי"ש מהר"ן ז"ל: גרם לה למחוי יבשה מסטריה. פי' כי
 כי גי' יבשה דומה לקוץ של דלים שהיא כמין טיפה עומדת בקרן זיית והזרק טפה הורע שלו באמר אחרא דהיי
 כבידת איסור נגד שם קוץ הדלים יסתלק ואשחארת יבשה וכנ"ל: ומה דהוה יבשה קרא לה ארץ. פירוט אין
 לשון רז"ל והיון וכמי"ש בייח"ק ח"א על פסוק ארצות החיים שהוא לשון רז"ל ארצה אר"ך. ונראה בס"ד הענין אז
 האדם חזר בחיובו שנה נשאל שם הוי"ה שמספרו כ"ו כסוד תשובה תשוב ה"א ובסוד שיבה ישראל עד ה' אליון

אות. עין פרי דא ת"ח. עושה פרי דא בת זוגיה לכל חד בְּדָקָא יאות
 (כל חד אפיק לזנוי). ועוד עין פרי דא עמודא דאמצעייתא. עושה פרי
 דא צדיק. אשר ורעו בו על הארץ דא שכינתא דכל ורעין אתפלילין בה.
 והכא פקודא דפריה ורביה. למעבד אפין ורעין הה"ד לא תהו בראה
 לשבת יצרה. ומאן דאתפטר מפריה ורביה פאלו אחור להחיא ארין
 יבשה ומגע ברכאן מינה כל חד לפום דרניה. מאן דפגים לתתא פגים
 לעילא. לאתר דאתגור נשמתיה :

תקונא ארבעין וארבע

בראשית תמן תר"י תמן א"ש. ועליהו אתמר ניאמר אלקים יהי מארת
 בְּרַקיע השמים. מארת פתיב חסרו דא אורייתא דככתב. מאי
 מארת דא אורייתא דבע"פ ואע"ג דאוקמוה מארת חסרו דא גילית
 ע' אנפין לאורייתא ובגין דא מארת בהאי אתר ההיא דאתמר בה
 כי גר מצוה והורה אור עמודא דאמצעייתא ועליהו אתמר את
 המאור הגדול למשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה
 הכא פקודא למעבד צרקה. את המאור הגדול רזא דעתירין. ואת
 המאור הקטן רזא דמספנין. וכמה דסיהרא קוה מן שמשא. ולא
 אית לה נהורא אלא כמה דיהיב לה שמשא. הכי שכינתא
 אמרת לון עלי ואני פורע. דהכי צריך ב"נ למהוי מלוה למספנא.
 ובגוונא דא לזוין ככביא ומזלי דא מן דא. ומלאכיא דא מן דא.
 ורזא דמלה ומקבלין דין מן דין והכי קוה שכינתא דאיהי סיהרא
 קדישא מקב"ה ומקבלת מיניה דאתמר ביה כי שמש ומגן יי אלקים.
 והכי הוה מקבל יהושע מן משה כמה דאוקמוהו פני משה בפני חמה
 ופני יהושע בפני לבנה. והכי הוה כל נביאיא קדם משה בגון סיהרא
 וככביא קדם שמשא דלא אית לון נהורא אלא משמשא :

אי יחסר מן מספר יבשה מספר כ"ו וישאר מספר ארין: בראשית חמון חרי חמון אש. פירוש סינח בראשית יש
 נה איתיות חרי אש והס חמה ולבנה. ע"ד מ"ס רז"ל ע"פ סמכוני בלשיות בחרי אשיות: מארת כתיב חסרו ו' דא
 אורייתא דככתב שה"ס וא"ו דמלא קדישא. ומ"ס מלי מארת דא אורייתא דבע"פ כמ"ס חמרת ה' לרופה ויחיני
 על תורה שבע"פ שהיא בלתי מן עכו"ם וכל אמירה היא בלתי מן עכו"ם דריש כלן מארת על תורה שבע"פ
 ע' מארת. בהפוך חמון חמרת: הכי שכינתא חמרת לוי עלי ואני פורע. פירוש לון מן העשיר שהיא עומד בעוה"ז
 בראשית

חה שער הימים

ויתוך האלהים מסל

ספר שבעים תקוני הוהר

שחבר התנא האלהי רבי שמעון בן יוחאי וצ"ל :

וכאן טכנסו כנסת ש"ח לא היו כנסת כלל עד
קס"א שם פי חקניאל רב פעלו - שקינן
וריבן חקניאל חדשים וגם ימים - וגם חקניאל אב
לא כלו כולאמי - שחיללו כהנות חכ"ה אחי"ל גם
ע פ ס' לך אחת - וכבר יא טעמו א' הרב החתם
בספרו הנחמד שכתא רדיגלא עשרת כלינו -
וס דרך ישראל - ועמה הוסיף ידו לקרא - קחם
יאמר לו ולפנאו בספר

חמרת צבי
כור על ראשו - בו נלה חקניאל סתוין וחתוין
מהפיקנים ומהוהר גמרא וירושלמי וירושלמי - כנלה
וכנסת גם כל' עם על הקבלה - חכמה כלולה - ה"ס
הרב החופלג החוקבל ה"ס ה"ס ה"ס ה"ס ה"ס
ראש הדרכים - יודע לדרוש תורה בשבעים פנים -
כהילך רבני הירש כ"ו ב"ה ר' יוחאי חפ"ס וצ"ל
חקניאל והכנין תורה כמה חקניאל וברכנו' כבואו
אל הקודש כשחע קילס' יכרים א"ל שחע און חפ"ס:

גדפם באמשרדם

בית הבודד ספר כן הי"ס והכבו חגבר רועל אברה מי"ס
קסיניא ו'ל' : בשנת תר"ק בא' ב'תני' י' חיה ל'ק' :

אלתשלח ידך להצער

בגדי קדש לאהרן אהרן

משהושי לוחת הערת

ועל אידו כסערה השמי' ולקחרור את הכנור ונגן

ויישר נשלמה על כמאה

והמשכילים יזהירו כוהר הרקיע

ספר הזהר

על חמשה חומשי תורה

מהתנא האלקי

רבי שמעון בן יוחאי ז"ל

עם כל המעלות המבוארים בשער השני

ספר ויקרא

וויילנא

בדפוס והוצאת "ראם"

תר"ץ

Sp. Akc. Wydawniczo-Druk. „ROM“ Wilno.

1930.

MADE IN POLAND

הוצאת פלאט

יושב במרתף עליון בצל שדי יהלונן : כי עמך מקור חיים באורך נראה אור :

ומצדו הרבים מכובדים לעולם ועד : גל עיני ויאבשה נפלאות מתורתך : סוד ה' ליראיו ובריתו לחודיעם :

ואלה שבעת המאורות הגדולים

אשר נוספו על כל ההוספות הנזכרות מעל"ד ונלוו על הזה"ק בסופו לבדם.

(א) ספר הבהיר השלם (ע"ע לא נדפס מספו עם הזה"ק רק איזו גרגרים) ועתה נדפס כלו בשלמות.
(ב) פירוש על הבהיר (נדפס על הספר) מכ"י עתיק מהד' מתלמידי הרשב"א ז"ל שקבל מהרמב"ן ז"ל בסודות הסה"ק הזה אשר הוא יסוד לכמה מאמרים

בוה"ק ות"ז כידוע (והב"י היה ספון באוצר כ"ק של הגר"א דל). גם נלוו עליו הגהות ובאורי הגר"א ז"ל.
(ג) עומר מן (כ"י) פירוש על האדר"ו מהגאון המקובל מרנא מנחם די לונזאנו ז"ל (כעהמ"ס שתי דיות בן דורו של מהר"י) והיה ספון עד כה בכ"י (כסובא בשג"ג להרחי"א ז"ל).

(ד) יהל אור (כ"י) באורי הגאון החסיד מרנא ר' אליהו מווילנא ז"ל. רובו היה ספון עד כה בכ"י. כולל א) באורי על כל נ"י חלקי זה"ק. ב) באורי על היכלות דפ' בראשית ופ' פקודי עם השלם כל השמטות. ג) הל ויפיע אור בהיר עליהם ואורו יהפוצץ בו

להאיר אור גדול בהרבה מאמרים בספרים נפלאים שגוה"ק ות"ז ואדר"ו וכו' וככל יסודי חכמת האמת. ג) באורו על הש"ס (מספר אגף התרשימו) עם המהדורא בתרא וכל השמטות ועם הרבה הוספות מנוף כ"ק על הגהות ספר רבא אורו (הוספות נדפסו כ"א במקומו). ד) לקוטים רבים בסוף

כל חלקי הכוללים הרבה פרשים ביסודי התורה ובבאור הרבה מאמרים מזה"ק. ה) הגהותיו המיוחדות לו שנעתקו מכ"י אחרים (הם נדפסו בסוף ח"א) (מלבד הגהותיו שכתב באורו).
(ז) ספרא דצניעותא עם מאות הנה"ק ז"ל. אשר כבר נודע למקור נאמן לכל האדר"ו ולכל

מקצעות חכמת האמת. ונדפס עתה (כתקון הסעותים והשבושים הקודמים) עם הגהות תלמידו הרב"ש ז"ל והערות הגאון המקובל מהר"א מקאליש ז"ל. ועם הוספות לקוטים רבים.

(ח) קרני אור (כ"י) פירוש נפלא על הזה"ק מהגאון החסיד כו' מהר"ר אלכסנדר זיסקינד ז"ל מהורנא (בעהמ"ס יוש"ה) רובו מלוקט מגדולי מצ"ש הזה"ק. והיה ספון עד כה בכ"י (והגאונים בהסכמותיהם של"ג בשב"ח הספר מאר מאר).

(ט) נפש דוד (כ"י) באורי הגאון המובהק מו"ה דוד לוריא ז"ל (המפורסם בתכוריו על פדר"א ומדרשים). ודוד גדול צ"ב בקיאותו לבאר ולברר הרבה סתומות בזה"ק והגיה בו הגהות נפלאות והערה מקור מאמרים רבים מזה"ק (במקומות שב' ואוקמותו) בש"ס ומדרשים. גם העריך שימות הנה"ק נגד שימות הש"ס והפוסקים במקומות שהלוקין בהן.

גם הדפסנו בראשו פסק הגאון ר"י דילאטאש ז"ל. והקדמת הגאון החסיד המקובל מוהר"ר שלום בוזאנלו ז"ל. (בעהמ"ס מקדש מלך). והקדמת הרב המגיה ספר הזהר דמוס בנטונה. והקדמת הרב המדפיס זהר דפוס קושטאנמינא ועוד הוספנו בו מעלות רבות אשר ברטנו מכפרי החר שנדפסו במנטובה. קרימונה. לובלין. זולצבאך.

קושטאנמינא. אס"ד. ליורנו. סלאוויץ. ושלזים ושאר דפוסים וקלפנו מהם את הסלת אל ספר הזהר הזה. הוגה ונתקן ע"פ דפוסים היותר ראשונים ומדויקים, והרבה נוסחאות שונות שנמצאו בדפוסים הראשונים הצגנום בפנים מוקפות (ונרשע עליהן ס"א או נ"ס) והדפסנוהו דף על דף כזהר דפוס

מנטובה (קמין). אולם יען יש הרבה ראשונים שציינו בספריהם את דפי הזהר לפי הנדפס בקרימונה. כמו השל"ה. מג"א. בית אהרן. אספקלה. המאורה וכו'. לכן צווננו על גליון הזהר גם את ציוני הדפים שבוהר ד' קרימונה (נכ"ס ד"ק) למען ידעו קוראי הספרים הרים אנה למצוא את המאמרים.

אין רשות לאיש בלעדנו להדפיס או להו"ל אחת מן ההוספות שנוספו בזהר הזהר שזכות הדפסתן לנו לבדנו הוא ולא יוכל איש בלעדנו להדפיס לא כלל ולא מקצתן. גאון עם הזה"ק זולא לבדן ככל אופן שיהיה.

אדרי מות

אז

דך אמה

[ח] חכל על זכר סוס קסור כדל הכפן כדל חרוך שגאס ימות ח'ז כהכל ח'ז ימטטבו ח'ז

הגרות מרחוץ
א בינה : ב גשלה :

הגרות משליח
ח'ז עיון פירס זכ המלחה
כ'ח'ס'ס חכמה חכמ
חכמה ח'ז ס'ז :

נצוצי אורות
ופרחים ממנה היו כמה
כח'ז ועיון מקימ פ'ו
ככל - ככ'כ'כ' :
(ה) כן יסד יוסף בן יוסף
כ'ג כסדר עבודה שבדינו
שחא תקנו כמ"ש הרב
העטור שיהיה כמק
כמנצ'ס מ"מ והמנצ'ס
כמנו ומימם על הכפ"ה
שלא ידע מל"ן הול"ה
והוא חרז עבודה יתק
מיוס' בן יוס' פה' גדול
קודם אבותיו וכחתי' של
ר' אסידר המשנה ומס'ס
כמנו כמנצ'ס ח'ז
פשוט - מל"ן :

שביבי נגה
כמילוי וי"ש כמנצ'ס ח'ז
ויד' שכולל'ס ח'ז וי"ק ז'ו'
מלכות התקב"ת כ"י'ד
ר"ל שרומז לכל האצילות
עד המלכות לכן ק'ו'
הכמה ועירא וי"ש וי"ד
חולל לוי"ד ויד' דהכמה
ח'ז ל'י דמלכות י"י

אז היה בחד דח ברח נהרין משתחו ונהרין אנפין כלהו . כדון כלהו נפלין על אנפיהו
והעופין ואמרי ב"ך שמו יקרא מלכותיה לעולם ולעלמי עולמין . קלא מתקשר עמיה
הגא והוא חתיב לגבייה ואמר אטורו : (ה) תמארו לא חמרון שחר כהני ועמיה בר
הגא רבא כד מתקשר ביה הוא קלא . האגא מכל השחתיכס לפני י"י כיון דחתיב חכנ
פוחתיכס אמאי לפני י"י . אלא ח'ר יחק (שמות קע"ג) לפני י"י ממש . דתניה מרישא
דח'ח'ספרין פתיחין ודייני דיינין . בכל יומא ויומא בתי דינין אחתהון . לאתפתחה דבינה
ד'הוא יומא דאקרי תשעה לירחא . כהוא יומא סלקין דינין פלהו למארי דדינה ומתקני
כפשיית עלאה דרמתי למלכא *קדישא כהוא יומא בעתן ישראל לתתה למחדי כהדוותא
קדמות מל"יהון דמין ליומא אחיה למוהב עלייהו כהדוסייא קדישא דרמתי . כהדוסייא
והדוסייא . וכל ח'גון ספרין דפתיחין קמיה וכתיבין קמיה כל ח'טון חובין הוא מוזי
סון ומגדי לון מכלהו ה"ר מכל השחתיכס לפני י"י תטורו . לפני י"י ממש . ח'גון
דחמרון קרא עד הכא חמרון ולא יתיר . וליה רשו לאחרא דלימא טטורו אלא כהגא
בא דפלה פלגא וקשר שמו קדישא בפומיה וכד הוא מתקשר ומתברך בפומיה
הוא קלא נחיה וכפס ביה ואתהגר מלה בפומיה דכהגא ואומר תטורו . פלה פולגא
ומתברכין כל ח'טון עליון דאשחארו . ולבחר אחסי גופיה וקדש ידיו לאעלא כפולגא
אחרא קדישא . עד דיתכוון למועל לאתר אחרא עלאה קדישא מכלא . ג' שרין סתרון
ליה כהני אחוי . ולוחי מכל שאר עמא כלהו (ברכאן קמיה) וחקפין דין עליה בללחא .
[ח] וקטורא דהבא זקפא כרגליה . עיל ג' פסיען ובלהו קיימין כקיימיהו ולא נטולין
כחריה (הוא חקפיר כקטורא) עיל ג' פסיען אחרן (רשימא בלבה) אסחר לרוכחיה .
עיל ג' פסיען אסחיה עיינין ואתקשר לעילא . עאל לאתר דעאל שמע קול גדיפי
דכרובי' מומרין וחקפין גדיפין פרישאן לעילא הוא חקפיר קטורת משתכבא קול
גדיפיהו ובלח'ו אחרון . ח' כהגא זכ' דהא לעילא כחידו השתכח . חוף הכא
כהיה שחא נפיק רעוא דהאורא מהבסמא מריחין דטורי אפרסמונא דכייא דלעילא
לחולל בכל ההוא אחר חעיל ריחא כחרי טקבי דמוטמיה ואחיישבה לבא דין כלא
הוא בלח'ו ופטר' לא אשתכח תמן . פתח כהגא פומיה בללח'ה כרעוהא כהדוותא
וללי ללוהיה . כתר דפייס זקפין כרובי' כמלקדמין גדיפיהו ומזמרון כדון ידע כהגא
דרעוהא הוא ועידן חזוהא לכלל ועמא ידעין דאתקבל ללוהיה כהני דכתיב (ישעיה ח)
ח'ס יחז חטאיכס כשמיס כשלג ילביטו . והוא תב לאחוריה וללי ללוהיה . וכאה חולקיה
דכהגא דהא על ידיו חזו על חדו אשתכח ההוא יומא לעילא ותתא על היה שחא
כתיב (תהלים קמד) ח'שרי העם שכה' לו ח'שרי העם שוי' אלהיו :

והיתה נכס לחקת עולם כחדש השביעי בעשור לחדש טעמו אח נפשותיכס וגו' .
ר' חייא פ' פתח (ישעיה ע) נפשי חויתוך בלילה חף רחי בקרבי אשחרך וגו' .
נפשי חויתוך בלילה נפשי חויתוך בלילה חזעי ליה מהי נפשי חויתוך . חף רוחי
בקרבי אשחרך . אשחרך חזעי ליה . אלא הכי תאגא קב"ה רוחא ונפשה דכלא
ושאכל אמרי נפשי ורוחי אנת . בנן קד חויתוך לארבעא בן ואשחרך לאשכחא
רעווק . ר' יוסי אמר בשעחא דב"ע נחיס בערסיה נפקא נפשיה סלקא ואסהדפת
ביה בב"ע על כל מה דעבד בכל יומא . גופא אמר לנפשא נפשי חויתוך בלילה
ח'ח

אז היה בחד דח ברח נהרין משתחו ונהרין אנפין כלהו . כדון כלהו נפלין על אנפיהו
והעופין ואמרי ב"ך שמו יקרא מלכותיה לעולם ולעלמי עולמין . קלא מתקשר עמיה
הגא והוא חתיב לגבייה ואמר אטורו : (ה) תמארו לא חמרון שחר כהני ועמיה בר
הגא רבא כד מתקשר ביה הוא קלא . האגא מכל השחתיכס לפני י"י כיון דחתיב חכנ
פוחתיכס אמאי לפני י"י . אלא ח'ר יחק (שמות קע"ג) לפני י"י ממש . דתניה מרישא
דח'ח'ספרין פתיחין ודייני דיינין . בכל יומא ויומא בתי דינין אחתהון . לאתפתחה דבינה
ד'הוא יומא דאקרי תשעה לירחא . כהוא יומא סלקין דינין פלהו למארי דדינה ומתקני
כפשיית עלאה דרמתי למלכא *קדישא כהוא יומא בעתן ישראל לתתה למחדי כהדוותא
קדמות מל"יהון דמין ליומא אחיה למוהב עלייהו כהדוסייא קדישא דרמתי . כהדוסייא
והדוסייא . וכל ח'גון ספרין דפתיחין קמיה וכתיבין קמיה כל ח'טון חובין הוא מוזי
סון ומגדי לון מכלהו ה"ר מכל השחתיכס לפני י"י תטורו . לפני י"י ממש . ח'גון
דחמרון קרא עד הכא חמרון ולא יתיר . וליה רשו לאחרא דלימא טטורו אלא כהגא
בא דפלה פלגא וקשר שמו קדישא בפומיה וכד הוא מתקשר ומתברך בפומיה
הוא קלא נחיה וכפס ביה ואתהגר מלה בפומיה דכהגא ואומר תטורו . פלה פולגא
ומתברכין כל ח'טון עליון דאשחארו . ולבחר אחסי גופיה וקדש ידיו לאעלא כפולגא
אחרא קדישא . עד דיתכוון למועל לאתר אחרא עלאה קדישא מכלא . ג' שרין סתרון
ליה כהני אחוי . ולוחי מכל שאר עמא כלהו (ברכאן קמיה) וחקפין דין עליה בללחא .
[ח] וקטורא דהבא זקפא כרגליה . עיל ג' פסיען ובלהו קיימין כקיימיהו ולא נטולין
כחריה (הוא חקפיר כקטורא) עיל ג' פסיען אחרן (רשימא בלבה) אסחר לרוכחיה .
עיל ג' פסיען אסחיה עיינין ואתקשר לעילא . עאל לאתר דעאל שמע קול גדיפי
דכרובי' מומרין וחקפין גדיפין פרישאן לעילא הוא חקפיר קטורת משתכבא קול
גדיפיהו ובלח'ו אחרון . ח' כהגא זכ' דהא לעילא כחידו השתכח . חוף הכא
כהיה שחא נפיק רעוא דהאורא מהבסמא מריחין דטורי אפרסמונא דכייא דלעילא
לחולל בכל ההוא אחר חעיל ריחא כחרי טקבי דמוטמיה ואחיישבה לבא דין כלא
הוא בלח'ו ופטר' לא אשתכח תמן . פתח כהגא פומיה בללח'ה כרעוהא כהדוותא
וללי ללוהיה . כתר דפייס זקפין כרובי' כמלקדמין גדיפיהו ומזמרון כדון ידע כהגא
דרעוהא הוא ועידן חזוהא לכלל ועמא ידעין דאתקבל ללוהיה כהני דכתיב (ישעיה ח)
ח'ס יחז חטאיכס כשמיס כשלג ילביטו . והוא תב לאחוריה וללי ללוהיה . וכאה חולקיה
דכהגא דהא על ידיו חזו על חדו אשתכח ההוא יומא לעילא ותתא על היה שחא
כתיב (תהלים קמד) ח'שרי העם שכה' לו ח'שרי העם שוי' אלהיו :

כלל לאתישבה ביה. ובגין דתקונא דא דאדם לא אשתכח לא יכילו למיקם ולא
 ואתבטלו. ואתבטלו ס"ד. והא כללו בחדם אתכלילן. אלא אתבטלו ואתתלקון
 תקונא עד דייטי תקונא (ג"א דיוקנא) דאדם. וכד אחא האי דיוקנא אתגלפו
 אתכללו) כללו ואתחזרו לקיומא אחרא מנהון אתבטמו (ס"א מנהון אתבטמו
 אתבטמו). ומנהון לא אתבטמו כלל. ואי תימא והא כתיב וימת. וימת. דא
 לגמרי. לאו הכי. אלא כל מאן דנחית מדרגא קדמאה דהוה ביה: קארי ביה
 כד"א (שמות 3) וימת מלך מגרים דנחת מדרגא קדמאה דהוה קס ביה. וכיון דל
 אדם אתקרון בשמחן אתרינן ואתבטמו בקיומא ביה וקיימין בדוכתייהו. וכללו א
 בשמחן אתרינן מן קדמאין בר ההוא דכתיב ביה (בראשית 10) ושם אשתו מה
 בת מטרה בת מי זכב. מ"ט. משום דהני לא אתבטלו כשאר אתרינן. משום
 דכר וטוקבא כהאי תמרא דלא סלקא אלא דכר וטוקבא. ובג"כ השתא דאשתכח
 וטוקבא לא כתיב צהו מיסה כאתרינן ואתקיימו. אבל לא התישבו עד דאתתקון
 דאדם. וכיון דאתתקון דיוקנא דאדם אתחזרו ואתקיימו בקיומא אחרא ואתי
תאנא כד סליק ברשותא דרישא חוורא למעבד יקרא ליקריה תקין וזמין
 מבונינא דקדריעותא חד גיטולא (נשצ ביה אתתקין (ס"א אתתקין) וסליק רט
 ואתפשט לתלת מאה ושבעין עיבר וגיטולא קאים ושארין נפיק חוירא דכיא ומת
 נשצ ביה אתתקין ונפיק חד גולגלתא תקיפא ואתפשט לארבע סטרין ובהאי
 דכיא אשתאיב גיטולא ואתאחד וכליל (ס"א ואתכליל) ביה. ביה ס"ד. אלא א
 ביה. ובגין כך האי גולגלתא אתפשט בסטרין. והאי חוירא הוא עמיר דנ
 דעתיק יומין ברומא דגניז בהאי גולגלתא אתפשטו אשא מסטר חד וחויירא
 חד. וחויירא דכיא קאים עליה מהאי סטר. ואשא דכיא קאים מהאי סטר. מא
 הבא. אלא לאו הוא אשא. אבל בזנינא דא (ג"א גיטולא) דאתכליל בחויירא
 נהיר למחתן ושבעין עלמין ודינא מסטרין אשתכח. ובג"ד האי גולגלתא
 גולגלתא תקיפא. בגולגלתא דא יתבידן (א) השעה אלפי רבוא עלמין דנטין
 וכמוכין עלוי. בהאי גולגלתא נטיף טלא מרישא חוורא דאתמלי מניה
 ומהאי טלא דאנער מרישיה זמינן מיתייא לאחיהא והוא טלא דאתכליל בתר
 מסטרא דרישא חוורא חוור בגויה. (ס"א בגיניה) דכליל כללו חוירין
 חוירין) אבל כד אתיישבן בהאי רישא דזעיר אפינ אתחזו ביה סומקא.
 בדולחא דאיו חוור ואתחזייה גוונא סומקא בגוונא חוורא. ובגין כך
 (דניאל 12) ורבים מישי אדמת עפר יקאו אלה לחיי עולם ואלה לתרפות
 עולם. לחיי עולם בגין דאתחזויהו לההוא חוורא דאחי מסטר דעתיק יומין
 דאנפינ. לתרפות דלראון עולם בגין דאתחזויהו לההוא סומקא דזעיר אפינ.
 כליל בההוא טלא הה"ד (ישעיה 6) כי על אורות טלך. אורות תרין. וההוא
 דנטיף. נטיף כל יומא לתקלא דתפוחים כגוני חוורא וסומקא. האי גולגלתא
 בתרי גוני להאי סטר ולהאי סטר. ומהאי חוירא דכיא אתפשט מגולגלתא
 ק"ג רבוא עלמין. ובגין כך אתקרי זעיר אפינ. ובשעתא דאנטיך אתפשט
 ואריכין בההוא זמנא בגין דאשגח באנפוי דעתיקי דעתיקין וחיים לעלמא. ומהאי
 נפיק חד עיבר לכל אינון דלתתא. ויהבין אגר חוראותא לעתיק יומין כד עאלין
 תחוב

א) פשוט ט' תקוני
 דיוקנא ומ"א ועד ט'
 נח"כ עולה מ"ה במספר
 קדמוני. הרמ"ו :

שביבי נגה
 דייג ת"ד אע"פ שהן
 צבתי' למזומים אבל הם
 באים לאכפיה כל הדינים
 והלמזומים כמבואר
 במחבר המתחיל תלמוד
 אטון ימי קדם שם קב"ד
 ע"כ כו' והגם דלגבי
 ח"ס נעמו כתי' למזום
 הוא אבל לגבי הלכות
 דאילות ש"ש רק
 מחו"ק דא"א שלמטה
 הרבה מה"ס גם מחכ'
 המדות דח"ס שכן שערות
 דמזלות ככ"ל צבא שם
 ההארע מהם ושהם שם
 ההנהגה מדין להחיים
 להיות נושא שן ועובר
 על פשע להיות ההארע
 זאת צאה שמה מלמעלה
 מכל עקר שרש
 ההתשלמות דסיימו
 לעולה ג"כ מבחי' הו"ג
 דא"א שמוכזשים באו"א
 כו' וד"ל ואהר כל אלו
 הקדמות יובן בתוספת
 ביאור ענין דברי המחבר
 סוף דהאי מוחא ח"ס
 שקיט ואתתקן נתיביו
 כהמר עב כו' פי' להיות
 מבואר עפ"י הקדמה
 ראשונה בענין השעלם
 דח"ס איך אהו כתי'
 העלם דהעלם ע"כ אין
 לו דמיון כלל עם המוחין
 שברפוסין אחרים שהו"ג
 מאיר בהם בשניו כו'
 אלא האי שקיט ואתתקין
 באתריה בהשואה א'
 בלתי שינוי כלל כי הגם
 שכלולים בו כל מה

**אספקלריא
 המאירה**

ולא היה יכול לעמוד ולמה
 משום שאדם לא ניתקן
 והקטע משום (ט) שאדם
 דמורה כולל הכל ויכול
 אלא נתבטלו וסתלקו מאותו תיקון עד שגא תיקונו של אדם וכשגא אותו התיקון נכללו כולם ונתהפכו לקיום אחר (יוד) ומה
 שם לא נתבטמו כלל וא"א והלא כתיב וימת וימת שנתבטלו לגמרי זה אינו אלא כל מי שיורד ממעלתו הראשונה שהיה מ'
 (יא) כמ"ס וימת מלך מנחם שירד ממעלתו הראשונה שהיה עמד בו וכיון שניתקן אדם נקרא (יב) בשמות אחרות נתבטמו
 בגדרו בקיומו וכולם נקראו בשמות אחרים מן הראשונים לנד אונתו שאלמר בו ושם אשתו מתישבעל בת מערד בת מי זכב וזה
 אלא

ספר
תיקוני הזהר

ע"פ
מלאכת הסולם

ספר תקוני הזהר

מהתנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל

שבעים פנים לתורה במלת בראשית

עם הביאור

מלאכת הסולם

המפרש דברי התקונים במלואם הן העניינים הפשוטים והן המקומות הסתומים. מלוקט מפירושי הסולם על הזהר ומפירושי מעלות הסולם על השמטות הזהר והקווי צד היקון כ"ב - וקצת הוספות. מתחיל מתקן כ"ג ואילך.

גם עם

חלופי גרסאות

מביא שינוי הנוסחאות מהדפוסים שמשנת שי"ח עד היום.

מסורת הזהר

מראה מקומות לכל ענין בני חלקי הזהר. תקוני זהר וזהר חדש ותקונים חדשים.

בהוצאת "אור הגנוז" ירושלים תובכ"א

יא) והכי, כל מאן דפגים אות ברית בהאי טפה, דאיהי יחודא, וזריק לה באתר אחרא, גרים לה למהוי יבשה, מסטריה, דאסתלק נביעו ויחודא מינה, ואשתארת איהי יבשה, ודא גרים חרבן עלמא. ומיד אתמר: ג) ונהר יחרב ויבש, דאיהו נהר דנפיק מעדן, דאשקי ליה לגן, דאיהי אורייתא שבעל פה, ז) דאיהי מתשקייא מאורייתא דבכתב, דכלילא ג"ן סדרים דאורייתא.

תקונא ארבעין ותלת

ליום כ"ב

א) בראשית, תמן: א את"ר יב"ש, ודא איהו: א) ונהר יחרב ויבש. בההוא זמנא, דאיהו יבש. ואיהי יבשה, צווחין בנין לתתא ביחודא, ואמרין: ב) שמע ישראל, ואין קול ואין עונה. הדא הוא דכתיב: ג) אז יקראונני ולא אענה.

מסורת הזהר

ג) (ישעיה י"ט) ז"ח רות אות רס"ה צ"ע. א) (ישעיה י"ט) לעיל תמ"ב צ"ג. ב) (דברים ו') זהר ויצא ל"ג צ"א. ג) (משלי א') ז"ח יתרו כ"א צ"ה. ד"א.

חלופי גרסאות

ז נ"א לגן דאיהי אורייתא דבכתב דכלילא גן סדרים דאורייתא. מנטובה. א נ"א ל"ג אתר. מונטובה. נ"א מהרמ"ק ארת יבש או תאר יבש. ד"א.

מלאכת הסולם

מאמר: ג' אומנין: יום א', יום ב' יום ג'

שבע"פ, שהיא נשקית מתורה שבכתב שהוא ז"א הכלולה ג"ן סדרים של התורה. (עיין מעה"ס תכ"א מאות תת"ט עד אות תתי"ט).

תקונא ארבעין ותלת

מאמר, בראשית: אתר יבש

א) בראשית בראשית נוטריקון שם אתר יבש, דהיינו מקום יבש. וזהו, ונהר יחרב ויבש. היינו שאין השפעה מבינה לזו"ן בזמן ההוא, שהוא, ז"א, יבש מלתת שפע למלכות. והיא, מלכות יבשה מלקבל שפע ואז צועקים הבנים, היינו ישראל למטה, ביחוד. ואומרים שמע ישראל, ואין קול. היינו ז"א, ואין עונה. מלכות. זש"ה: אז יקראונני ולא אענה. כלומר, שהקב"ה לא יקבל התפלות והיחודים של עם ישראל ח"ו. (עיין הקסה"ז אות צה).

פירוש, השמים, הוא ז"א, ומתחת השמים, פירושו הנוקבא דז"א, שהיא מתחת מדרגת ז"א, דהיינו מתחת השמים ממש. ומים, פירושו מוחין. ושיעור הכתוב שיתקבצו המוחין אל הגוקבא. והוא לאפוקי, כי בכל מקום שנאמר מתחת, היינו מחזה ולמטה של אותו מדרגה, כי עיקר כל מדרגה הוא מחזה ולמעלה. אבל כאן אין כונת הכתוב על מחזה ולמטה של ז"א הגקרא השמים, אלא מתחת ממש, דהיינו מתחת כל מדרגת הז"א, שהיא הנוקבא (וע"ע ב"א סולם אות שעי"ו).

יא) והכי וכך מי שפוגם אות ברית, בטפה ההיא, שהיא היחוד, גורם לה להיות יבשה מצדו. דהיינו שנסתלק הנביעה והיחוד ממנה היינו ממלכות, ונשארת היא יבשה. וזה גורם חרבן העולם. ומיד נאמר ונהר יחרב ויבש, היינו היסוד דז"א שהוא נהר היוצא מעדן. דהיינו בינה. ומשקה לגן, שהיא מלכות שהיא תורה

ב) והכי, מאן דגרים דאסתלק קבלה וחכמתא מאורייתא דבעל פה, ומאורייתא דבכתב, נוגרים דלא ישתדלון בהון, ואמרין: דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא, בודאי כאלו ג' הוא יסלק נביעו מההוא נהר, ומההוא גן. ווי ליה, טב ליה, דלא אתברי בעלמא, ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבע"פ. דאתחשיב ליה כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו, וגרים עניותא בעלמא ואורך גלותא.

ג) ד' ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ דשא וכו', אמר רבי אלעזר: אבא, והא קרא ליה יבשה, דמאן תדשא הארץ. אמר ליה: ברי, הכא אוליף תיובתא לכל בני עלמא, דאם בר נש יחזור בתיובתא, נחית לה נביעו דאסתלק, ומה דהוה יבשה, קרא לה ארץ. ונהר, דהוה חרב ויבש, קרא ליה מקוה המים, וימים. הדא הוא דכתיב: ה' ויקרא אלהי"ם ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים.

ד) בההוא זמנא, דאתקרי ארץ, מה כתיב ביה: ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ, לאפקא זרעין ואיבין, דאינון נשמתין, * כל חד לדזניחו. אליון נשמתין, דאתגזרו מכורסי יקריה. ואליון רוחין, דאתגזרו ממלאכים. ואליון נפשין, דאתגזרו מאופנים. כל חד אפיק

חלופי גרסאות

ב נ"א ל"ג וגרים דלא ישתדלון בהון. הגר"א. ג
נ"א הוה. קונש' ד ברוב הדפוסים הוא מנוקד:
מאן.

מסורת הזהר

ד) (בראשית א') הקסה"ז ע"ז צ"נ. ה) (שם) שם
אות ר"ז צ"ט.

מלאכת הסולם

מאמר: בראשית: אתר יבש

כאן הכתוב מלמד תשובה לכל בני העולם, שאם בן אדם יחזור בתשובה יורד לה למלכות השפע שנסתלק, ומה שהייתה יבשה, קורא לה ארץ שנותנת פירות. ונהר שהיה חרב ויבש, קורא לו מקוה המים וימים. זש"ה, ויקרא אלקים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים.

ד) בההוא זמנא בזמן ההוא שנקראת ארץ, מה כתוב בו: ויאמר אלקים תדשא הארץ. היינו להוציא זרע ופירות. כלומר, שהם נשמות כל אחד למינו. כלומר שהמלכות דאצילות משפיעה נשמות לבי"ע. אלו נשמות שנגזרו מכסא הכבוד דהיינו בריאה. ואלו כוחות שנגזרו ממלאכים דהיינו עולם היצירה. ואלו נפשות שנגזרו מאופנים דהיינו עולם העשיה. כל אחד מוציא למינו, ולכל אחד כראוי. עץ פרי זה תלמיד חכם שהוא כנגד ת"ת עושה פרי זה בת זוגו. שהיא כנגד מלכות.

ב) והכי וכך מי שהסתלק קבלה וחכמה הפנימית, מתורה שבע"פ ומתורה שכתב, וגורם שלא יעסקו בהם, ואומרים שלא יש אלא פשט בתורה ובתלמוד, בודאי כאלו הוא יסלק המבוע מההוא נהר, ז"א ומההוא ג"ן, מלכות. היינו שגורם שאין יחוד בזיון. אוי לו, טוב היה לו שלא נברא בעולם, ולא ילמד תורה שבכתב ותורה שבע"פ, משום שנחשב לו כאילו החזיר העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם ואורך הגלות. (וכמ"ש בתיקון ל').

ג) ויאמר אלקים תדשא הארץ דשא. ויאמר אלקים תדשא וגו', אמר ר' אליעזר לר"ש אביו, אבא, והרי הוא קורא לה יבשה, וא"כ מה משמעות תדשא הארץ. כלומר לפי הנ"ל שהארץ יבשה ואינה נותנת פירות א"כ מה"פ תדשא הארץ שמשמע שהיא נותנת פירות. א"ל, בני,

לזנייתו לכל חד כדקא יאות. עץ פרי: ו דא תלמיד חכם, עושה פרי: דא בת זוגיה, לכל חד כדקא יאות, ה כל חד אפיק לזוני.

ה) ועוד עץ פרי: דא עמודא דאמצעיתא. עושה פרי: דא צדיק. אשר זרעו בו על הארץ; דא שכינתא, דכל זרעין אתכלילן בה.

ו) והכא פקודא דפריה ורביה, למעבד איבין וזרעין, ו הדא הוא דכתיב: ו לא תהו בראה לשבת יצרה. ומאן דאתבטל מפריה ורביה, כאלו אחזר לההיא ארץ יבשה, ומנע ברכאן מינה, כל חד לפום דרגיה מאן דפגים לתתא, פגים לעילא, לאתר דאתגזר נשמתיה.

מסורת הזהר

חלופי גרסאות

ו) (שם) שם צ"ב. ז) (ישעיה מ"ה) ב"א קפא צ"ג. ה בהרבה דפוסים כל חד אפיק לזוני הוא מוקף. ו (נ"א דאתמר בהון. דפוי".

מלאכת הסולם

מאמר: בראשית: אתר יבש

אותן הנשמות כדי לשומרו. וכו'. פירוש כי באתערותא דלתתא אתער לעילא, וגורם זוג קב"ה ושכינתיה. ואז הנהר, שהיא יסוד דז"א, נביע תדיר במיין דזכרין. ולא יפסקון מימיו מלהשפיע בנוקבא. וימא שהיא הנוקבא דז"א אתמליא בכל סטריין, מתמלא מכל הצדדים, דהיינו הן מסטרא של הזוג להתיות העולמות, והן מסטרא דהולדת נשמות. ונשמות חדשות מתחדשות ויוצאות מעץ ההוא. כלומר לא נשמות חדשות ממש, אלא נשמות ישנות שכבר היו בארם הראשון ונשרו ממנו מתמת החטא דעצה"ד, הן תוזרות ומתחדשות ע"י האי אילנא, שהוא ז"א (ע"ש היטב ושם אות כ"ו) ולפי"ז יבואר היטב מש"כ כאן באות ו' וג"כ יובן מ"ש באות ג' כי ע"י התשובה נחית לה נביעו דאסתלק וכו', כי בדומה למ"ש בסלם הנ"ל כי ע"י אתערותא דלתתא אתער לעילא וגורם זוג קב"ה ושכינתיד וכו'. כך ע"י תשובה מתמלאת המלכות משני מיני הזוגים הנ"ל ומה שהיתה יבשה בזמן החטא, או בזמן ההמנעות מפנימיות התורה, נעשית ארץ המוציאה פירות לאחר התשובה. ומה שנאמר כאן ומאן דאתבטל מפריה ורביה כאלו אחזר לההיא ארץ יבשה וכו', נתבאר שם (באות רכ"ב) וז"ל ומאן דאתמנע וכו'.

ה) ועוד, ועוד יש לפרש עץ פרי, זה עמוד האמצעי. דהיינו ת"ת. עושה פרי, זה צדיק דהיינו יסוד. אשר זרעו בו על הארץ זה השכינה דהיינו מלכות. שכל הזרעים כלולים בה. כלומר, שכל הספירות כלולים בה וכל הנשמות מטנה הם יוצאים.

ו) והכא פקודא וכאן מרומז המצוה של פריה ורביה, לעשות פירות וזרעים. שנאמר בה לא תהו בראה לשבת יצרה (וכמ"ש לעיל שתוהו היינו מניעת הפירות) ומי שמתבטל מפריה ורביה כאלו החזיר לההוא ארץ, (דהיינו מלכות בשעה שהיא בזוג עם ז"א), יבשה. ומנע ברכות ממנה כלומר, שהוא מנע החיבור שלה עם ז"א שאז נקראת יבשה כמ"ש לעיל כל אחר לפי מדרגתו ומי שפוגם למטה פוגם למעלה לאותו מקום שגזרה נשמתו. כי כפי אתערותא דלתתא כך אתערותא דלעילא.

פירוש כי נתבאר בהקדמת הזהר אות רי"ט לאתעסקא בפריה ורביה וכו'. וע"ש בסלם וז"ל כי מי שעוסק בפריה ורביה, גורם לאותו הנהר, יסוד דז"א, שיהיה נובע תדיר. ומימי לא יחדלו, והים שהוא המלכות, מתמלא מכל הצדדים, ונשמות חדשות מתחדשות ויוצאות מאותו האילן, וצבאות רבים מתרבים למעלה עם

תקונא ארבעין וארבע

(א) בראשית, א תמן: תר"י, תמן: א"ש. ועלייהו אתמר: א ויאמר
אלהי"ם יהי מארת ברקיע השמים, מארת, כתיב, חסר ו', ב דא
אורייתא דבכתב. ג תמן אש, דא אורייתא דבעל פה. ד דאתמר ה בה:
(ב) כי נר מצוה ותורה אור. ו

חלופי גרסאות

מסורת הזהר

א גירסת הגר"א: תמן ארת תמן אש. ועליה
אתמר כו'. מארת כתיב חסר דא אורייתא
דבכתב, תמן אש דא אורייתא דבע"פ דאתמר
בהון כו' ותורה אור. ועלייהו. ב נ"א כתיב חסר.
דא אורייתא. ול"ג תמן אש. דפרי"ד נ"א
לילית שבעין אנפין לאורייתא. ובגין דא מארת
בהון. מונטובה. הגר"א. ו נ"א מוסיף: עמודא

(א) (בראשית א') הקסה"ז אות ר"ט צ"ג. (ב)
(משלי ו') זהר וישב צ"א.

ול"ג חסר ו'. מונטובה. ג נ"א מוסיף: מאי מארת
מוסיף: ואף על גב דאוקמוה מארת חסר, דא
בהאי אחר היא דאתמר וכו'. דפרי"ד. ה נ"א
דאמצעיתא. דפרי"ד.

מלאכת הסולם

מאמר: בראשית: אתר יבש

שהוא ממש קשור לענין יחוד של ז'ין. אבל
מקור המצוה בפקודין של ימי בראשית הוא
וודאי שייך ליום ה' והוא מרומז בפסוק **ישרצו**
המים שרץ נפש חיה. (וע"ש אות
רט"ו). והנה בתיקון הזה פירש את בראשית לפי
מה שנאמר ביום השלישי, ובתקון הבא מפרש
לפי מה שנברא ביום הרביעי. ואח"כ ביום
החמישי. ובתקון מ"ז לפי יום הששי, ובתקון מ"ח
יום שבת.

תיקון ארבעין וארבע

מאמר: בתרי אש

(א) **בראשית**, בבראשית מרומז שם אותיות
תרי דהיינו שנים, כלומר זעיר ונוק' כשהם
נפרדים, ויש שם אותיות אש. כלומר שני מיני
אש והכונה על התורה כמ"ש שהיא כתובה אש
שחורה על גבי אש לבנה, ועליהם נאמר **ויאמר**
אלקים, יהי מארת ברקיע השמים, מארת
כתוב חסר ו' וזה תורה שבכתב (כלומר שכתוב
בלשון יחיד שזה כנגד ז"א לבד. שהוא לבדו
נקרא אור) ויש שם אותיות אש, זה תורה
שבפ"פ דהיינו מלכות שנאמר בהם **כי נר**
מצוה ותורה אור. שהמלכות נקראת נר, וז"א
נקרא תורה אור שהוא מאיר למלכות.

ביאור הדברים המלכות נקראת **דיוקנא**
דכליל כל דיוקנין, כי כל הצורות של הנר"ן
דצדיקים ומלאכים דג' העולמות ב"ע נמשכות
על ידיה, שהם חייליה וצבאיה, ולכן מי שאינו
עוסק בפרייה ורבייה, נמצא שהוא ממעט דמות
המלכות. ומעכבה מלהוציא כל חייליה וצבאיה,
כי ע"י אתערותא דלתתא יוצא כנגדה אתערותא
דלעילא, וגורם לזווג קב"ה ושכינתיה, להוליד
נר"ן ומלאכים בב"ע. וז"ש **וגרים לההוא**
נהר דלא נגדין מימיו שגורם ליסוד ז"א
שלא ישפיע מיין דוכרין לשכינה הקדושה.
ופוגם בברית הקודש בכל הבחינות שלו. כי הוא
מעכב צ' בחינות הזווגים, הן מסטרא דו"ק והן
מסטרא דג"ד (ע"ש היטב). והנה בזה מופיע
מצות פריה ורבייה בפקודא שתיתאה, והוא
נבוסס על הפסוק **ישרצו המים וגו'**, ששייך
לבריאה של יום ה', ואילו כאן זה מופיע על
הפסוק **של תדשא הארץ דשא**, ששייך ליום
ג'. ואולי משום שהכתוב מדבר על שני מצבים
כשהיא יבשה, דהיינו בזמן שאין זווג בזו"ן,
ובזמן שהיא גוננת פירות, דהיינו בזמן שיש זווג
בזו"ן בדרך שנתבאר לעיל, שזה גם תלוי
בתשובה ומכיוון שהעלה את הענין של תשובה
וקשר אותו עם הכתוב **תדשא הארץ וגו'**, הביא
ג"כ ענין של תשובה גם לגבי ענין פריה ורבייה